

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.57 til Rumænien 29 Okt. – 5 Nov. 2016

Cluj – Iasi – Cornatel

Den Rumænske sættevogn blev læsset 27 oktober fra vores lager på Rønhave. Kjeld Lykke Olesen fra Langå havde et læs med som de havde samlet. Denne gang var der en del møbler så læsningen gik hurtigt. Der blev også plads til lidt ekstra madrasser og stole. Ved 17 tiden var læsningen færdig. Vi udfyldte fragtbrevene til de 3 aflæsningssteder, sættevognen blev lukket hvorefter chaufføren kørte. Transporten er betalt af privat donation, stor tak for det.

Følgebilens min Passat startede lørdag morgen 29 oktober kl.4 med at afhente Jørgen Møller Petersen Kegnæs, Arne Sehested Høruphav og Hans Jørgen Biel Guderup. Igen har deltagerne selv betalt følgebilens. Turen gik som sædvanligt over Dresden – Tjekkiet – Slovakiet – Ungarn. Lidt før Budapest ringede min telefon flere gange. Jeg stoppede på en rastesteds og tjekkede, her kunne jeg se at speditøren havde ringet. Han ringede jeg så til, han forklarede at chaufføren holdt på grænsen og manglede registrerings nr. på Mor og barn. Jeg gav ham 2 telefon nr. som han ville give videre. Vi kom til motellet i Abony i Ungarn kl. 21. Her søgte jeg i mine papirer og fandt leder Magdalene's telefon nr., det ringede jeg så til speditøren for at fortælle, de 2 første nr. jeg havde givet ham, svarede ikke.

Søndag morgen nød vi morgenmad i Julia's køkken, kl.8 fortsatte vi mod den Rumænske grænse som let blev passet kl. var nu 11.30 Rumænsk tid. Vi kunne ikke se lastbilen på grænsen, så jeg ringede til chaufføren som fortalte at han nu var i Rumænien. Hvad med problemet, det var i går, nu har jeg ikke problemer svarede han. Ved 15 tiden ankom vi til Cluj, her besøgte vi Hans Jørgen's X svigermor, hun har en gang kørt med til Danmark. Næste stop var Eva, her skulle vi sove så vores bagage blev båret op. Ved 18.30 kørte vi til familien Josef som havde inviteret på aftensmad. Josef ringede til chaufføren som fortalte om problemet på grænsen. Da de ikke kunne skaffe nr. fik han lov til at fortsætte. Han ville være ved Filiantrop's lager mandag morgen kl.9. Cecilie serverede som sædvanligt dejlig mad. Ved 22 tiden kørte vi tilbage til Eva's lejlighed for at sove i vore medbragte soveposer.

Mandag morgen serverede Eva morgenmad hvorefter vi kørte til Filiantrop's lager. Ca. kl.9.30 havde chaufføren fået bakket sættevognen op til lageret, det er lidt svært på grund af højde forskel, sættevognen skal både løftes og sænkes nogle gange for ikke at lave ulykker og imens står trafikken stille. Filiantrop fik 35 handicap ting, 9 pakker bleer, 4 kasser sygeplejeartikler, 3 madrasser, 3 børnehospitalssenge, 64 kasser tøj, 13 kasser køkkenting/ porcelæn, 4 kasser legetøj, 9 møbler og 2 kasser briller. Aflæsningen gik hurtigt, kl.10 var vi færdig og kunne nu fortsætte den lange tur til Iasi. Vi aftalte at mødes tirsdag morgen kl.9 lige før Iasi. Vi stoppede ved Cosmin i Sinnicoare, han var hjemme og inviterede os ind. Jeg viste ham billede af borde som jeg lige har

fået, dem ville han gerne have nogen af. På en tank i Reghin spiste vi en sandwich. Jeg valgte den længste og smukkeste vej. Ved Lacu Rosu " Den røde sø" stoppede vi og så trætoppene stikke op af vandet. Der er i 1838 sket et jordskred, herved er der dannet en sø og trætoppene fra træerne dengang stikker stadig op af vandet. Lidt efter kommer Bicaz dalen som er med 300 - 400m lodrette klippevæge. Det smalleste sted er der kun 6m bredt. Det er floden Bicaz der på en strækning på 5 km har skåret sig ned gennem kalkbjergene. I Bicaz ligger vandkraftværket som blev bygget i 1960 med en 120 m høj dæmning. Hvor søen som er 35 km lang er, har der ligget 7 eller 9 landsbyer som er oversvømmet. Søen kan ikke holde på vandet, så der mangler næsten altid vand, jeg har kun set en gang at den løber over, det blev nævnt i dansk presse. Vi nåede at se alt den dejlige natur mens der var lyst. Vi ankom til Hotel Corona i Razboieni 31 km før Iasi kl.19.30 de havde 2 værelser til os. Vi spiste i deres restaurant.

Tirsdag morgen fik vi morgenmad og fortsatte så mod Iasi. Sættevognen holdt i vejsiden ved bygrænsen. Jeg spurgte chaufføren om vi kunne fortsætte, det kunne vi ikke. Han fortalte en del som jeg ikke forstod, jeg blev klar over at vi skulle læsse om til en mindre bil. Det var lidt underligt, så jeg ringede til speditøren. Han kendte ikke til noget problem, jeg troede at chaufføren ikke ville køre ind i byen, det må han heller ikke, men Marternus mor og barn hjemmet ligger ikke i byen og vi har nok været der 15 -20 gange. Der kom en lille lukket lad bil og en stor varevogn med 6 mand. Vi læssede hurtigt de godt 10m³ over. Jeg aftalte med vores chauffør at han kunne vende og køre mod Cornatel. Der kommer en med et stempel forklarede de. Damen med stemplet kom hen til mig og spurgte om jeg havde talt med Magdalena lederen på Marternus, det havde jeg ikke. Hun forklarede at tingene blev kørt til et lager i Iasi og låst inde der. Vi kører til Marternus nu, det er godt svarede hun, så kan Magdalena forklare. Da vi ankom til Marternus mor og barn hjemmet blev der straks ringet efter en tolk. Vi blev vis ind i møderummet. Magdalena var glad for vores ankomst. Magdalena forklarede at de ikke har et Fiscal nr. og de kan heller ikke få det fordi de er en del af en offentlig institution. Vores ting skal ikke bruges mens pigerne / mødrene er på Marternus, men først når de forlader hjemmet. Derfor må hun ikke modtage tingene, men hun forklarede at mødrene ville få tingene som planlagt, hun havde blot ikke nøglen til lageret, jeg gav Magdalena fakturaen så hun ved hvad vi har leveret. Magdalena forklarede at det var en forening som hjælper gadebørn som hun havde bet hente tingene for senere at udlevere til mødrene. Magdalena vil meget gerne fortsætte med at hjælpe de unge mødre efter de har forladt hjemmet. Vi drøftede mange muligheder, vi holder kontakten. Kl.11.45 forlod vi Marternus, der er 3 timers kørsel til Cornatel så vi er forsinket. Dorel i Cornatel ringede 13.45 og fortalte at chaufføren havde ringet. Jeg bad ham hente chaufføren i Adjud og føre ham (12km)på plads til aflæsning i Cornatel. Da vi ankom til Kirken i Cornatel kl.14.45 var alle modtagere ankommet. Sættevognen blev åbnet, det sidste godt ½ læs blev under aflæsning sorteret i 7 stakke. Tingene var mærket med navn på modtager. Cornel i Onesti fik 2 store varebiler læsset med 90 kasser tøj, 3 sække dyner-puder, 6 stole, 25 kasser køkkenting/porcelæn, 11 møbler, 4 senge, 1 brændeovn, 2 handicap ting. Geo i Foscani afhentede 19 møbler,13 køkkenting, 1 gulvtæppe, 4 ting til børn, 2 handicap ting, 1 tv, 13 kasser tøj. Den nye kirke i Blca fik 173 stole og 3 skabe. Til Dana i Adjud, Dorel i Cornatel, Præsten Ioa i Tamasoia og Maria var der 35 møbler, 6 hvide vare, 3 sengetøj, 5 senge, 10 madrasser, 12

køkkenting, 100 kasser tøj, 22 børneting, 2 brændeovne, 5 vinduer, 3 musikinstrumenter, 7 handicap ting. Kl.16.30 var sættevognen tom. Cornels 2 biler var blevet læsset, hans ting kom ud af bagdøren de andre ting kom ud af siden. Robert var ikke hjemme så Dana hentede 3 læs med en lad bil. Geo måtte kæmpe få at få alle ting med i hans store varevogn. Lilly og Dorels ting blev båret op i garagen, Marias ting kom ind i kirken. Dorel ringede sidst på dagen til Bilca og meddelte dem at de kunne afhente stole til deres nye kirke, de kom med en lad bil og måtte køre 2 gange. Heldigvis havde Dorel tændt op i komfuret, om natten var der – nogle grader. Lilly serverede aftens mad. Dorel aftalte med Maria at vi ville komme onsdag morgen.

Efter morgenmad onsdag hentede jeg loa's trailer som vi læssede med Marias ting. Maria fik 1 sovesofa, 2 senge m. madras, 1 komode, 1 tæppebanker, 4 kasser m.m., 1 strygebræt, 2 kontorstole. Sengene kom i Dorels bil. Hos Maria samlede vi de 2 senge hvorefter vi så deres dyr. I Cornatel læssede vi nogle skabe til den ny kirken i Bilca, Præstens far kom og låste kirken op her blev skabene stillet ind. Alle 173 stole stod stablet midt i kirken. Kirken er nu lukket og taget i brug, men er ikke færdig. Vi afleverede traileren hos Præsten loa. Næste besøg var skolen i Cotofanesti, de fik skolemøbler i april og de var nu taget i brug. I april fik de også en del meget pæne kontor skabe som stod i lærerværelset, de kunne godt bruge 2 højskabe mere. Dorel underviser på skolen, det var ham som viste os rundt. Vi så også broen i Cotofanesti som er lavet af vore el master. I Cornatel serverede Lilly frokost. Dorel kørte 2 kasser ud til en familie i landsbyen. Om eftermiddagen kørte vi igen til Bilca, vi besøgte Christ og afleverede 1 sæk tæpper og en kuvert fra Lykke med et billede af deres handicappede lille dreng som nu er død. Næste stop var ved floden, de havde nu lagt den første bro ud igen. Vi gik over floden forbi den gamle kirke og over den høje bro. Nede ved de kulturelle sigøjner var der for meget vand i floden så vi vendte og gik tilbage. I Cornatel lavede vi kaffe og drak den, vi besluttede at stå tidligt op og køre til Bukarest torsdag. Lilly og Dorel har i september fået en søn, de 3 drenge blev vist frem. Vi fik lige et lille vil. Kl.18 mødtes vi med Dorthe og Cornel på en restaurant i Onesti, her forklarede jeg om Fiscal nr. som de bliver nødt til at få. Vi talte om hvad de kan bruge næste gang og om det var for meget de fik. De var meget glade for det hele og havde et stort behov til landsby som i sommer har haft oversvømmelse. Mange her har mistet alt, nogen har haft 2m vand i huset. Sidst fortalte Cornel om en familie som bor i et meget dårligt hus, det er nu styrtet sammen. Cornel kan evt. bruge nogle af de store Alsion borde. Cornel fortalte om deres hjælpearbejde. Det var dejligt at mødes med dem.

Torsdag morgen kl.4.30 serverede Dorel morgenmad, kl.5 forlod vi kirken i Cornatel med Bukarest som mål. Denne gang havde jeg fået adressen på Parlamentet, men den var ikke helt korrekt. Vi var der kl. 9.30 i god tid. Reserverede den bedste tur kl.10.50. Vi gik igen ud og ud på vejen fortsatte hen til Boulevarden med springvand som var i gang. Vi gik samme vej tilbage, afleverede fotoapparater i bilen (det er meget dyrt at fotografere indenfor) jeg betalte for rundvisningen. Der er meget stor sikkerhed, vi får inddraget passet, vore ejendele bliver gennemlyst og vi bliver visiteret (som i lufthavn) passet får vi udleveret efter rundvisning. Rundvisningen varede i 2 ½ time, vi var oppe på taget hvor vi kunne se hele byen. Vi sluttede i kælderen hvor der var plancher over bygning af Parlamentet (Folkets hus). Vi ser kun stuen og 1.sal under 5%. Måske har vi gået

4km. Det er en meget stor bygning med over 1000 rum. På 1.sal er der 19 m til loftet, de 4 største rum er på ca.2200m² hver. Der har arbejdet 700 arkitekter og 20000 arbejdsfolk ved opførelsen. Næste besøg var Revolutions pladsen vi parkerede og gik forbi rundbue hallen som de før holdt deres møder i. I dag er det teatersal. Vi så det kommunistiske partis bygning med altanen hvor Ceausescu holdt sin sidste tale og hvor de fra taget blev afhentet af en helikopter, kom for en rettergang og skudt i julen 1989. På Revolutions pladsen var der hårde kampe, det tidligere kongeslot ligger over for, det blev meget beskadiget. Nationalbiblioteket blev brændt af, i en nabo bygning er der til 2007 flere skudhuller, de er nu pudset op men kan ses. Jeg ringede til Julliane, hun svarede ikke. Vi gik ned af gaden og ind på en pisabar hvor vi spiste, her kom Julliane lidt senere. Det regnede nu så vi besluttede at køre ud af byen og af motorvejen mod Pitesti. Det tog lang tid at komme ud af Bukarest, der var kø 14 km ud af motorvejen. Det motel som jeg havde regnet med at sove på var lukket så vi prøvede flere muligheder. Kl. blev 21.20 inden vi fandt et sted at sove vi kunne ikke spise der men heldigvis var der en restaurant på modsatte side. Fredag morgen forlod vi Motellet og gik igen til restauranten på modsatte side, de havde mange gæster så vi måtte nøjes med en kop kaffe og en skive brød på terrassen, det giver hurtige folk. I dejligt vejr fortsatte vi igennem bjergene hvor vi så sne på toppen. I Aiud spiste vi, så den nye kirke som næsten var færdig da en syg mand brændte den af for en del år siden. Den er nu næsten færdig opbygget igen. Vi så det store fængsel og landbruget fra vejen. Vi besøgte byens marked før vi fortsatte. De er nu langt fremme med motorvejs byggeriet uden om Aiud. Som så ofte før kom vi ikke den rigtige vej ind på motorvejen, men så fik vi købt noget krystal. Grænsen blev igen hurtigt passeret og vi stillede klokken tilbage. På kroen ca. 25km inde i Ungarn spiste vi winnersnitsel. Ved motellet i Abonoy blev vi modtaget af Julia ved 21 tiden. Lørdag morgen fik vi igen morgenmad i Julia`s køkken. Kl.8 startede vi på den lange hjemtur, i Tyskland regnede det noget af tiden, trafikken var ikke stor, lidt før kl. 23 krydsede vi den Danske grænse. Hans Jørgen blev afleveret i Guderup, Arne i Høruphav og Jørgen i Sønderby jeg var hjemme ved midnat. Turens længde var på 5293km. Tak for dejligt samvær på turen. Igen en god tur med mange oplevelser og minder om at vi har gjort en forskel for nogle fattige mennesker.

Med venlig hilsen

Østeuropæisk Børnehjælp

Rumænien afd.

Arne Lorenzen

Kegnæs

Tlf. 40865247 - 74405247